

2007. október 25., csütörtök

30. üdvözli a média egyre növekvő mértékű részvételét az ombudsman munkájának közzétételével kapcsolatban, és helyesli az ombudsman által alkalmazott, a polgárok tájékoztatásának és a lakossági tudatosság növelésének különféle eszközeit felhasználó kommunikációs stratégiát, amely a polgárok Európai Unió intézményeihez és szerveihez való közelebb vitelét célzó párbeszéd változatos formáinak létrehozásához való hozzájárulás révén hosszabb távon minden bizonnyal a polgárok jogaival és a közösségi hatáskörökkel kapcsolatos nagyobb mértékű tudatossághoz, valamint az európai ombudsman hatáskörének nagyobb mértékű megértéséhez fog vezetni;

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást Tanácsnak, a Bizottságnak, az európai ombudsmannak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint ombudsmanjainak vagy azoknak megfelelő illetékes szerveinek.

P6_TA(2007)0488

Irán

Az Európai Parlament 2007. október 25-i állásfoglalása Iránról

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Iránról, különösen az emberi jogok kérdéséről szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel az ENSZ Irán által aláírt Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, valamint a Gyermekek jogi Egyezményre,
 - tekintettel az EU és Irán közötti emberi jogi párbeszédre,
 - tekintettel elnökének nyilatkozatára, amely Iránban egy ember halálra kövezéséről szól, az Unió Elnökségének és Ferraro-Waldner biztosnak a Dzsafer Kiani halálra kövezéséről szóló nyilatkozatára,
 - tekintettel az Elnökségnek az Európai Unió nevében a Szian Pajmardi halálra ítéletéről, Adnán Haszszanpúr és Abdulváhid „Hiva” Bútímár halálra ítéletéről, Behnám Záre közelgő kivégzéséről, valamint Ali Máhin Torábi halálra ítéletéről szóló 2007. május 25-én és 2007. augusztus 3-án elfogadott nyilatkozataira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az elmúlt két évben – nevezetesen a 2005. júniusi elnökválasztás óta – annak ellenére romlott a polgári jogok és politikai szabadságjogok gyakorlásával kapcsolatos helyzet Iránban, hogy Irán az e területre vonatkozó számos nemzetközi megállapodás keretében vállalta az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok előmozdítását és védelmét;
- B. mivel a gyakran nyilvános akasztással vagy megkövezéssel végrehajtott kivégzések, köztük a kiskorúak és homoszexuálisok kivégzéseinek száma, drámaian növekedett, 2007 eleje óta a feljegyzett kivégzések száma legalább 244-re⁽¹⁾ emelkedett, ami meghaladja a 2006-ban feljegyzett 177 kivégzés számát;
- C. mivel az ENSZ Közgyűlése a 2007-ben a 62. ülésén egy olyan határozatról fog szavazni, amely a halálbüntetés eltörléséhez vezető lépésként globális moratóriumra hív fel a kivégzések tekintetében;

(¹) Forrás: 2007. október 18-ig az Amnesty International tájékoztatása alapján.

2007. október 25., csütörtök

- D. mivel a közelmúltban először ítéletek halálra újságírókat, Adnán Hasszanpúrt és Abdulváhid Bútímárt;
- E. mivel a fogvatartottak kínzása és bántalmazása, a magánzárka, a titkolt fogvatartás, a kegyetlen, embertelen és megalázó büntetések alkalmazása, valamint az állami alkalmazásban álló személyek büntetlen-sége továbbra is elterjedt jelenségnek számítanak;
- F. mivel egyre több értelmiségit tartanak fogva, és mivel a közelmúltban kiterjesztették az elnyomás hullámát a kettős állampolgárságúakra, akik a külföldi hatalmakkal való együttműködés vagy a kémkedés legsúlyosabb vádjával néznek szembe;
- G. mivel számos nőjogi mozgalomhoz tartozó aktivista ellen léptek fel, amiért részt vettek az „egymillió aláírás” kampányban, amelynek célja a nőket hátrányosan megkülönböztető törvények visszavonásának elérése és ezen egymillió aláírás betérjesztése a Nemzeti Parlamenthez (Madzslisz);
- H. mivel Irán továbbra sem írta alá a nők elleni diszkrimináció valamennyi formájának eltörléséről szóló nemzetközi ENSZ-egyezményt;
- I. mivel az iráni hatóságok 2007 júniusában eljártak két teheráni diákszervezet ellen, ami letartóztatásokat eredményezett, annak ellenére, hogy ezt követően számos diákot feltételesen szabadlábra bocsátottak; mivel ezenfelül az Iráni Öregdiákok Szervezetét bezáratták, amivel megsértették az iráni jogszabályokat és az egyesülési szabadságra vonatkozó nemzetközi emberi jogi normákat;
- J. mivel a Kulturális és Iszlám Iránymutatási Minisztérium által kiadott eljárási útmutató bevezetését követően megerősödött a cenzúra, és mivel az újságírókat egyre gyakrabban zaklatták és zárták börtönbe, a hatóságok pedig ezzel egy időben rendszeresen zárták be a médialevesztményeket;
- K. mivel a szakszervezeti mozgalom elnyomása erősödött, és olyan elismert vezetőket tartóztattak le, mint Manszur Oszanlu, a Teherán és külvárosai buszvállalata szakszervezetének (SWTBC) elnöke, és helyettese, Ebrahim Madadi, valamint Mahmud Szalehi, a pékek szakszervezetének egykori elnöke;
- L. mivel a kisebbségek hátrányos megkülönböztetése fokozódik, és a kisebbségeket fokozottan zaklatják vallási vagy etnikai hátterük miatt, különösen a határmenti régiókban (Kurdisztán, Huzisztán, Szisztán-Beludzisztán és Azerbajdzsán határánál), és mivel ennek során egyes tagjaikat többször bebörtönözték, illetve halálra ítélték őket;
- M. mivel a bahái vallási közösség tagjai nem gyakorolhatják vallásukat, súlyos üldöztetésnek vannak kitéve és gyakorlatilag minden polgári joguktól (többek között a tulajdonhoz, felsőoktatáshoz való jogaiktól) megfosztják őket, és mivel vallási helyeiket megrongálták;
- N. mivel a harmadik országok által Iránba visszaküldött menekülteket súlyos üldöztetés fenyegeti, amint azt Raszul Ali Mezrea, az Al Ahvaz Felszabadítási Szervezet tagjának esete is mutatta, akit kivégzés fenyeget, miután erőszakkal visszatoloncolták Szíriából annak ellenére, hogy az UNHCR elismerte menekült státuszát;
1. súlyos aggodalmát fejezi ki az iráni emberi jogi helyzetnek az elmúlt években történt romlása miatt; felhívja az iráni hatóságokat, hogy a nemzetközi emberi jogi normákkal és az Irán által aláírt dokumentumokkal összhangban tartsák tiszteletben kötelezettségeiket az egyetemes értékek, illetve a polgári jogok és a politikai szabadságjogok mindenki számára való biztosítása révén;
2. határozottan elítéli Dzsafar Kiani 2007. július 5-én Aghcse Kand faluban (Kazvin tartomány) történt halálra kövezését, és felhívja az iráni hatóságokat, hogy hajtsák végre a megkövezés moratóriumára vonatkozó nyilatkozatukat; követeli, hogy reformálják meg az iráni muzulmán büntető törvénykönyvet úgy, hogy töröljék el a megkövezést;

2007. október 25., csütörtök

3. mélyen aggasztja, hogy az elmúlt évben fokozódott az iráni civil társadalmi mozgalmak elnyomása; felhívja az iráni hatóságokat, hogy vessenek véget a nők jogait védők, az „egymillió aláírás” kampány aktivistái, a diákmozgalmak, a kisebbségi jogok védelmezői, az értelmiségiek, a tanárok, az újságírók, a bloggerek és a szakszervezetek kíméletlen elnyomásának;
4. emlékezteti Irán kormányát a polgári és politikai jogokról, valamint a gazdasági, szociális és kulturális jogokról szóló nemzetközi egyezségokmány aláírójaként vállalt, az emberi jogok, különösen a vélemény szabadsága jogának védelmére vonatkozó kötelezettségeire, és felszólítja az összes lelkiismereti okokból bebörtönzött személy szabadon bocsátására;
5. elborzad a feljegyzett kivégzettek számának folyamatos emelkedésétől, és attól, hogy a kivégzettek közül sokan igazságtalan tárgyalások alanyai voltak;
6. felszólítja Iránt, hogy teljes mértékben tartsa tiszteletben büntetőeljárásokra vonatkozó törvénykönyvét és mindenkinek biztosítsa az igazságos tárgyalás jogát, különösen azzal, hogy lehetővé teszi számukra az ügyvédhez való hozzáférést a bírósági eljárás kezdetétől fogva; sürgeti, hogy feltétel nélkül biztosítsanak megfelelő orvosi segítséget a rossz egészségben szenvedő foglyoknak;
7. határozottan elítéli az Iránban végrehajtott, különösen pedig a fiatal- és kiskorúak esetében hozott és/vagy végrehajtott halálbüntetéseket, és felszólítja az iráni hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben a kiskorúakra vonatkozó, nemzetközileg elismert olyan jogi biztosítékokat, mint például az ENSZ Gyermekjogi Egyezménye;
8. felszólítja az iráni hatóságokat, hogy ültessék át a gyakorlatba a kínzás kihirdetett tiltását, amelyet a Főbíró hirdetett ki 2004 áprilisában;
9. felszólítja az iráni parlamentet, hogy az iráni sajtótörvényt és büntető törvénykönyvet úgy módosítsák, hogy összhangba kerüljön a Polgári és Politikai Jogokról szóló Nemzetközi Egyezségokmánnyal, nevezetesen pedig töröljék el az összes olyan büntetőjogi rendelkezést, amelyek a vélemény békés kinyilvánításával foglalkozik, beleértve a sajtót;
10. kéri, hogy az a számos sajtóorgánum, amelyet bezártak vagy cenzúráztak, működhessék a sajtószabadság lefektetett szabályai szerint;
11. felszólítja az iráni hatóságokat, hogy gyorsítsák fel az értelmiségiek és politikai aktivisták gyanús halálával és meggyilkolásával kapcsolatos nyomozást és, hogy az állítólagos elkövetőket állítsák az igazságszolgáltatás elé;
12. kéri a Madzslisz tagjait, hogy sürgősen módosítsák a büntető törvénykönyvet, hogy a megkövezés moratóriumát végleges tiltássá alakítsák, valamint hogy fogadjanak el a fiatalkorú bűnözők kivégzését, valamint a homoszexuális cselekedetek és a házasságtörés halálbüntetéssel való sújtását törvényen kívül helyező jogszabályt;
13. felszólítja az iráni hatóságokat, hogy minden szükséges biztosítékot hajtsanak végre a főbenjáró bűnök eseteiben, és korlátozzák a halállal büntethető bűnök skáláját a halálbüntetés teljes betiltása első lépéseként; felszólítja Irán lakosságát, hogy támogassa a „Vessünk véget a halálbüntetésnek: a Világ dönt” című kampányt, amelyet a Halálbüntetés Elleni Világkoalíció (WCADP) és más nem kormányzati szervezetek kezdeményeztek;
14. felszólítja a hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben a hivatalosan elismert vagy más vallási kisebbségekhez tartozó személyekkel kapcsolatos nemzetközileg elismert jogi biztosítékokat; elítéli a kisebbségi jogok jelenlegi semmibe vételét és követeli, hogy a kisebbségek gyakorolhassák az iráni alkotmány és a nemzetközi jog által biztosított összes jogaikat; felszólítja ezenkívül a hatóságokat, hogy szüntessék meg a vallási vagy etnikai alapú diszkrimináció minden formáját, valamint az olyan kisebbségekhez tartozókat, mint a kurdok, azeriek, arabok beludzsok és baháik; külön felszólít arra, hogy szüntessék meg a bahái vallás gyakorlásának de facto tilalmát;

2007. október 25., csütörtök

15. felszólítja az iráni hatóságokat, hogy feltétel nélkül engedjék szabadon az összes lelkiismereti okból fogva tartott személyt, nevezetesen Emadeddín Baghi, Ako Kurdnaszab, Edzslál Gavami, Mohammad Szádeg Kabudvand, Szaíd Matinpúr, Adnan Hasszánpúr, Abdulváhed Botimár, Kaveh Dzsavanmard és Mohammad Hasszán Fallahieh újságírókat, Manszúr Oszánlu, Ebrahim Madadi és Mahmud Szalehi szakszervezeti tagokat, valamint Ehszán Manszúri, Madzsíd Tavakoli és Ahmad Gasszabán diákokat; elítéli az emberi jogi jogvédő, Dr. Sohrab Razzaghi 2007. október 24-i letartóztatását és bebörtönzését, és követeli azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátását;
16. sürgeti az ENSZ Közgyűlését, hogy hozzon határozatot, amely kifejezetten és ellentmondást nem tűrően elítéli az alapvető emberi jogok megsértését Iránban, valamint hogy hozzon intézkedéseket az utóbbi idők iráni kivégzэшulláma megállítására érdekében;
17. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy szoros figyelemmel kövesse az iráni fejleményeket, és hogy emeljenek ki konkrét emberi jogokkal való visszaéléssel kapcsolatos példákat; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy készítsen jelentést az iráni helyzet figyelemmel követéséről;
18. javasolja, hogy indítsák újra az EU–Irán emberi jogi párbeszédet, amelyet 2004 júniusa óta megszakítottak;
19. megismétli, hogy támogat minden olyan szervezetet és egyént Iránban, amely vagy aki párbeszédet folytat demokratikus jogokért folytatott küzdelme során;
20. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt az Európa és Irán közti civil társadalmi, tudományos, társadalmi-gazdasági és kulturális cserék támogatására a nyílt párbeszéd érdekében, különösen az új demokratiai és emberi jogi eszközön keresztül;
21. felszólítja az EU tagállamait, hogy tartózkodjanak a menedékkéért folyamodó irániak kiutasításától, beleértve a szexuális irányultságukért üldözötteket is, és felszólítja Görögországot, hogy ne küldje vissza Iránba Mohammad Hasszán Talebit, Mohammad Hosszein Dzsaaafarit és Vahid Shokoohi Niát;
22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a közös kül- és biztonságpolitika főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárnak, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, Irán állami legfelső bírósága elnökének és az Iráni Iszlám Köztársaság kormányának és parlamentjének.

P6_TA(2007)0489

Pakisztán

Az Európai Parlament 2007. október 25-i állásfoglalása Pakisztánról

Az Európai Parlament,

- tekintettel Pakisztánról szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen 2007. július 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Közösség és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság közötti, 2001. november 24-i partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodásra,
- tekintettel Kasmírról szóló 2007. május 24-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0351.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0214.